Vraag nr. 59
van 4 mei 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Kijk- en luistergeld – Campingbewoners

Naar aanleiding van de door de Vlaamse regering aangekondigde afschaffing van het kijk- en luistergeld werd mijn aandacht gevestigd op het kijkgeld op kampeerterreinen.

De wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld bepaalt in artikel 3, vierde lid, dat al wie gelijktijdig in verscheidene verblijven televisietoestellen houdt, per verblijf een afzonderlijk kijkgeld moet betalen. De wet onderscheidt het hoofdverblijf van het tweede verblijf, en definieert "tweede verblijf" als "elk verblijf dat niet het hoofdverblijf is".

In artikel 5 bepaalt de wet één uitzondering : personen die in het buitenland wonen en minder dan drie maanden in België verblijven, zijn niet verplicht kijk- en luistergeld te betalen.

In de zomer van 1998 heeft de Vlaamse overheid, die bevoegd is voor de inning van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen, extra controles uitgevoerd op televisietoestellen op kampeerterreinen. De toenmalige minister van Financiën werd hierover in het Vlaams Parlement ondervraagd. Zij verklaarde dat "voor een verblijf op een camping van minder dan drie maanden geen kijk- en luistergeld betaald hoeft te worden. Alleen als men langer dan drie maanden blijft, is er sprake van een tweede verblijfplaats en is men belastingplichtig".

Deze opvatting is wijd verspreid onder houders van caravans, maar vindt volgens mij geen steun in de tekst van de wet van 13 juli 1987.

Deelt de minister-president de opvatting van de toenmalige Vlaamse minister van Financiën dat voor een verblijf op een camping van minder dan drie maanden geen kijk- en luistergeld hoeft te worden betaald, omdat er in dat geval geen sprake is van een tweede verblijf, en wordt dit in praktijk op die manier toegepast ?

Antwoord

Artikel 3 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld stipuleert onder andere dat de betaling van het kijkgeld voor een kleurentelevisietoestel, in **eenzelfde** hoofd- of tweede verblijf of in **eenzelfde** autovoertuig, geldt voor het houden van alle zwartwit- en kleurentelevisietoestellen die in die bepaalde hoofdverblijfplaats of dat bepaald tweede verblijf of autovoertuig worden gehouden.

Verder bepaalt voornoemd wetsartikel ook dat al wie **gelijktijdig in verscheidene verblijven** of in verscheidene autovoertuigen een televisietoestel houdt, **per verblijf** en/of per autovoertuig een afzonderlijk kijkgeld moet betalen in overeenstemming met de aard van het toestel (zwartwit- of kleurentelevisietoestel).

Uit dit wetsartikel volgt dat een houder tweemaal een jaarlijks kijkgeld verschuldigd is als hij gelijktijdig, ook al is het gedurende een (zeer) korte periode, in twee verscheidene verblijven houder is van een televisietoestel. De wet van 13 juli 1987 bepaalt immers dat als een tweede verblijf moet worden beschouwd : "elk verblijf dat niet het hoofdverblijf is".

Enkel en alleen als een houder zijn **enig** televisietoestel beurtelings opstelt in zijn hoofdverblijf en in zijn tweede verblijf, is hij slechts éénmaal het overeenkomstig jaarlijks kijkgeld verschuldigd.

Aangezien de meeste personen in hun caravan gebruikmaken van een tweede televisietoestel, is tweemaal het jaarlijks kijkgeld verschuldigd voor het houden van een televisietoestel en kan de Dienst Kijk- en Luistergeld niet anders dan de van kracht zijnde wetgeving correct toepassen, wat hij dan ook strikt doet.

Wel is het zo dat krachtens artikel 5 van voornoemde wet personen die in het buitenland wonen en minder dan drie maanden in het rijk verblijven, niet verplicht zijn kijk- en luistergeld te betalen voor de toestellen waarvan zij houder zijn.